

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/40/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200125
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6018200125.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci žalobcu: Róbert Hollóši, Svätoplukova 7769/20, 960 01 Zvolen, IČO: 37 058 193, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Rosina, s.r.o., Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Tomáš Rosina, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovaný): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100012761 zo dňa 02.01.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/36/2018-127 zo dňa 19.02.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/36/2018-127 zo dňa 19.02.2019
z a m i e t a.

Žalobcovi priznáva proti sťažovateľovi právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 191 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zrušil a vrátil na ďalšie konanie napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 100012761 zo dňa 02.01.2018, ktorým podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 1193049/2017 zo dňa 11.07.2017, ktorým bol žalobcovi podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel dane za zdaňovacie obdobie august 2007 v sume 14 311,59 eura. Správca dane nepriznal daňovému subjektu odpočítanie DPH uplatnené na základe faktúry č. 2007138 (interné číslo 0991/2007) zo dňa 14.08.2007 za dodávku - medené klampiarske výrobky z tohto DPH vo výške 19% v sume 14,311,59 eur od dodávateľa P.P.F.No1, Banská Bystrica.

2. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že opätovná daňová kontrola (vykonávaná na požiadanie

orgánov činných v trestnom konaní - OR PZ Zv (odbor kriminálnej polície číslo žiadosti ČVS-ORP-215/OEK-ZV-2012 zo dňa 22.10.2012 dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január až december 2007 začala 04.12.2012. Bola prerušená rozhodnutím správcu dane číslo: 9514401/5/4782769/2013/Maj zo dňa 24.10.2013 z dôvodu zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií správcom dane s poukazom na ust. § 61 ods. 1 Daňového poriadku, a to do doby doručenia odpovede na medzinárodnú výmenu daňových informácií. Posledná odpoveď na zaslanú žiadosť o medzinárodnú výmenu daňových informácií bola správcovi dane doručená 05.06.2014. Správca dane následne vyhotovil z opätovnej daňovej kontroly protokol č. 9514401/5/3082508/2014/Maj zo dňa 26.06.2014, ktorý bol doručený splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 21.07.2014 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole, t. j. po uplynutí zákonnej jednoročnej lehoty na ukončenie daňovej kontroly. Ročná lehota na ukončenie daňovej kontroly uplynula dňom 08.07.2014.

3. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nerešpektovaním maximálnej dĺžky daňovej kontroly došlo k porušeniu § 46 ods. 10 prvá veta Daňového poriadku v znení účinnom ku dňu 25.01.2018 a zároveň k porušeniu zásady primeranosti a zákonnosti v daňovom konaní. Podľa názoru krajského súdu daňová kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom a protokol z nej tak nadobudol povahu nezákonne získaného dôkazného prostriedku, ktorý v daňovom konaní nemožno použiť, a preto bolo daňové konanie vo veci vykonávania daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie január - december 2007 zaťažené vadou nezákonnosti.

4. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Mal za to, že rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a krajský súd vykonané dôkazy nevyhodnotil vo vzájomnej súvislosti a neprihliadal na všetko, čo vyšlo najavo pri výkone daňovej kontroly a v celom daňovom konaní. Z postupu správcu dane vyplýva, že z konania splnomocneného zástupcu žalobcu v období od 6.6.2014 do dňa uplynutia ročnej lehoty na výkon daňovej kontroly, ktorá v zmysle § 46 ods. 10 daňového poriadku uplynula dňom 8.7.2014 je zrejmé, že splnomocnený zástupca so správcom dane v období od 6.6.2014 do 8.7.2014 zámerne nespolupracoval a neumožnil vykonanie potrebných úkonov smerujúcich k ukončeniu daňovej kontroly - neumožnil správcovi dane vykonať oboznámenie sa so zisteniami počas výkonu daňovej kontroly a znemožnil doručenie protokolu z kontroly v zákonnej lehote.

5. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 08.05.2019 vyjadril žalobca v zastúpení advokátom s tým, že rozsudok krajského súdu považuje za správny a zákonný a zotrval na svojich tvrdeniach v konaní pred krajským súdom.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

7. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že žalovaný v kasačnej sťažnosti nespochybňuje, že daňová kontrola nebola ukončená v zákonnej lehote. Poukazoval na to, že k prekoročeniu došlo z dôvodu prietahov pri doručení protokolu konaním splnomocneného zástupcu žalobcu so správcom dane v období od 6.6.2014 do 8.7.2014, ktorý zámerne nespolupracoval a neumožnil vykonanie potrebných úkonov smerujúcich k ukončeniu daňovej kontroly - neumožnil správcovi dane vykonať oboznámenie sa so zisteniami počas výkonu daňovej kontroly a znemožnil doručenie protokolu z kontroly v zákonnej lehote.

8. Podľa § 464 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého

prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

9. Kasačný súd zistil, že rozhodnutiu o kasačnej sťažnosti sťažovateľa vo veci týkajúcej sa zdaňovacieho obdobia DPH za august 2007 predchádza rozhodnutie najvyššieho súdu v obdobnej veci týkajúcej sa za zdaňovacieho obdobia DPH za december 2006, v ktorej bola zamietnutá kasačná sťažnosť žalovaného týkajúca sa skutkovo obdobného problému prekročenia lehoty na vykonanie daňovej kontroly rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Sžfk/7/2019 zo dňa 10.12.2019.

10. Podľa § 44 ods. 10 zákona č. 563/2009 Z. z. (Daňový poriadok) lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61. Ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré určujú základ dane podľa osobitného predpisu, 36b) druhostupňový orgán môže lehotu podľa prvej vety pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia predĺžiť najviac o 12 kalendárnych mesiacov.

11. Kasačný súd konštatuje, že lehota na vykonanie daňovej kontroly má objektívny charakter. V prípade nedodržania zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly dochádza k tzv. procesnej preklúzii. Vyplyva to z použitého pojmu „najviac jeden rok“. Ide o obdobie, počas ktorého môže správca dane realizovať svoju právomoc voči daňovému subjektu. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR môžu štátne orgány konať iba v rozsahu a spôsobom ustanoveným zákonom. Právna povaha lehoty na vykonanie daňovej kontroly ako kogentnej zákonnej lehoty bola judikovaná už v predchádzajúcom daňovom procesnom predpise rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžf/9/2007 zo dňa 18.04.2007 publikovaného v systéme ASPI JUD 34461 SK s právnou vetou „Lehoty uvedené v § 30a ods. 7 <. sú zákonné procesné lehoty, ktoré zákon stanovil na vykonanie daňovej kontroly. Keďže sú stanovené priamo zákonom, nie je možné, aby ich správca dane nerešpektoval, resp., aby mu boli prolongované jeho nadriadeným orgánom nad zákonom stanovenú hranicu“. Ide už o dlhodobo uplatňovaný princíp. V prípade, že by ho zákonodarca považoval za prekonaný, tak by ho novelizáciou zmenil.

12. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1, 2 SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, keďže v konaní bol úspešný.

13. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.